

บันทึกท้ายพระราชกำหนด

พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๔

ความเป็นมา

สมัยคณะรัฐมนตรี พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรีได้ประกาศใช้พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นกฎหมายหลัก ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน เป็นการปรับปรุงพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๐๓ โดยนำหลักการและโครงสร้างการจำแนกประเภทพิกัดสินค้า ระบบฮาร์โมนีมาใช้แทนระบบ CCCN ซึ่งรัฐสภาอนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าว โดยสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติอนุมัติในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑/๒๕๓๐ (สมัยสามัญสมัยที่หนึ่ง) ในวันที่พฤหัสบดีที่ ๗ เมษายน ๒๕๓๑ และวุฒิสภาได้ลงมติอนุมัติในคราวประชุมวุฒิสภา ชุดที่ ๕ ครั้งที่ ๒/๒๕๓๑ (สมัยสามัญสมัยที่หนึ่ง) ในวันที่ศุกร์ที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๓๑ (ราชกิจจานุเบกษา, ๒๕๓๑)

ต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ประกอบด้วย

สมัยคณะรัฐมนตรี นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ จำนวน ๖ ครั้ง

๑) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๗ โดยแก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐบาลสามารถยกเว้น ลดหรือเพิ่มอากรจากอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากร หรือประกาศเรียกเก็บอากรตามอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากรเพื่อรองรับพันธกรณีต่าง ๆ ที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก

๒) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยกำหนดพิกัดอัตราอากรขาเข้าตามบัญชีท้ายพระราชกำหนดนี้ซึ่งเป็นการปรับปรุงโครงสร้างพิกัดอัตราศุลกากรหลักและผลิตภัณฑ์หลักให้เอื้ออำนวยต่อการแก้ไขปัญหาของระบบเศรษฐกิจโดยเร็ว และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ในการศึกษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งรัฐสภาอนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าวเมื่อ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) วันศุกร์ที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๑

๓) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่นำเข้ามาสำหรับคนพิการใช้โดยเฉพาะหรือใช้ในการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

๔) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๑ เนื่องจากประเทศไทยเป็นภาคีสัญญาระบบฮาร์โมนี (International Convention on the Harmonized Commodity Description and Coding System) จึงได้มีการแก้ไขพิกัดอัตราศุลกากรให้รวดเร็วเพื่อความสอดคล้องและความสะดวกในการค้าระหว่างประเทศ เพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังสามารถแก้ไขพิกัดอัตราศุลกากรได้โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

๕) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยยกเลิกการกำหนดให้ใช้ราคาท้องตลาดเป็นรายเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ประเมินเงินอากรสำหรับของนำเข้าโดยให้ใช้ราคาศุลกากรแทน

๖) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๕) โดยแก้ไขเพิ่มเติมให้ของที่นำเข้ามาหรือส่งออกเพื่อบริจาคเป็นการสาธารณกุศลแก่ประชาชนโดยผ่านหน่วยงานของรัฐ หรือของที่นำเข้ามาเพื่อให้แก่หน่วยงานของรับเป็นของที่ได้รับยกเว้นอากร

คณะรัฐมนตรี นายทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมอีก ๓ ครั้ง

๗) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยแก้ไขเพิ่มเติมมูลค่าของของนำเข้าโดยทางไปรษณีย์ที่ได้รับยกเว้นอากรให้สูงขึ้น รวมถึงกำหนดให้ของที่นำเข้าทางสนามบินศุลกากรซึ่งมีลักษณะเป็นการนำเข้าโดยเร่งด่วนและมีการดำเนินการในลักษณะเดียวกันกับการนำเข้าโดยทางไปรษณีย์ให้เป็นของที่ได้รับยกเว้นอากรเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ ปรากฏตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ภาค ๔ ของที่ได้รับยกเว้นอากร

๘) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยแก้ไขมาตรา ๑๔ ทวิ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังสามารถประกาศยกเลิก เพิ่ม หรือแก้ไขเพิ่มเติมความในภาค ๑ หลักเกณฑ์การตีความพิกัดอัตราศุลกากร และภาค ๒ พิกัดอัตราอากรขาเข้าท้ายพระราชกำหนดนี้ได้โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ซึ่งรัฐสภาอนุมัติพระราชกำหนด โดยสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและลงมติอนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าวในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๗ และ

๙) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยเพิ่มมาตรา ๔/๑ ของที่นำเข้า-ส่งออกสำหรับพื้นที่พัฒนาร่วมตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย และเพิ่มมาตรา ๑๔ ตรี ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังสามารถออกประกาศยกเลิก หรือเพิ่มอากรสำหรับของซึ่งนำเข้า-ส่งออกสำหรับพื้นที่พัฒนาร่วมไทย-มาเลเซียได้ด้วย รวมถึงกำหนดพิกัดอัตราอากรขาออกเสียใหม่ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

สมัยคณะรัฐมนตรี พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติม ๑ ครั้ง

๑๐) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยแก้ไขเพิ่มเติมพิกัดอัตราอากรในภาค ๒ และรายการของประเภท ๑๑ ในภาค ๔ ของที่ได้รับยกเว้นอากร ท้ายกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร ซึ่งรัฐสภาอนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าวเมื่อ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติครั้งที่ ๓/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๐

สมัยคณะรัฐมนตรี นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติม ๑ ครั้ง

๑๑) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยแก้ไขเพิ่มเติมพิกัดอัตราอากรขาเข้าในภาค ๒ หมวด ๑ สัตว์มีชีวิต ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ท้ายกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร ทั้งนี้ รัฐสภาลงมติอนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕ และในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๕

สมัยคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติม ๓ ครั้ง

๑๒) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ เพื่อกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศกำหนดอัตราศุลกากรตามราคาหรือตามสภาพได้ และกำหนดให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจพิจารณากำหนดถิ่นกำเนิดของของที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรตามที่ระบุไว้ในสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ และพิจารณาตีความพิกัดอัตราศุลกากรเพื่อจำแนกประเภทของของในพิกัดอัตราศุลกากรเป็นการล่วงหน้าก่อนการนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักร รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมรายการประเภทของของที่ได้รับยกเว้นอากรศุลกากรให้สอดคล้องกันด้วย

๑๓) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐสภาอนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าวเมื่อ ในคราวประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๐ โดยแก้ไขเพิ่มเติมความในภาค ๒ พิกัดอัตราอากรขาเข้า หมวด ๑ สัตว์มีชีวิต ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ตามบัญชีท้ายพระราชกำหนดนี้

๑๔) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยแก้ไขพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๙ เกี่ยวกับพิกัดอัตราอากรขาเข้า ทั้งนี้ ภายหลังจากรัฐบาลประกาศใช้พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๔ ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๘๒ ก วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๔ จากนั้น ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๕ ที่ประชุมพิจารณาอนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าว และในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๕ ที่ประชุมอนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าว

ดังนั้น กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน คือ พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมตามลำดับ รวมทั้งสิ้น ๑๕ ฉบับ สำคัญดังต่อไปนี้

๑. พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๗๖ ฉบับพิเศษ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๐ หน้า ๑

วันเริ่มบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๐๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันนั้น ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้พิกัดอัตราศุลกากรท้ายพระราชกำหนดดังกล่าว ซึ่งนำมาจากระบบพิกัดศุลกากร ซึ่งเรียกว่า CCCN ล้าสมัย ขาดรายละเอียดและความชัดเจน ซึ่งเป็นผลเสียแก่การค้า การอุตสาหกรรมและการลงทุนของประเทศสมควรปรับปรุงพระราชกำหนดดังกล่าวเสียใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยนำหลักการและโครงสร้างการจำแนกประเภทพิกัดสินค้า ซึ่งเรียกว่าระบบฮาร์โมนิซันเป็นระบบที่ชัดเจนกว่ามาใช้แทน และเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันจะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๘ มาตรา สำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกกฎหมาย จำนวน ๕๗ ฉบับดังนี้

- ๑) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๐๓
- ๒) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔
- ๓) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๔
- ๔) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๔
- ๕) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๕
- ๖) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๕
- ๗) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๐๕

- ๔๖) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓๕) พ.ศ. ๒๕๒๑
- ๔๗) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓๖) พ.ศ. ๒๕๒๑
- ๔๘) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๒๒
- ๔๙) พระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒
- ๕๐) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓๘) พ.ศ. ๒๕๒๒
- ๕๑) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓๙) พ.ศ. ๒๕๒๒
- ๕๒) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๔๐) พ.ศ. ๒๕๒๓
- ๕๓) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๔๑) พ.ศ. ๒๕๒๔
- ๕๔) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๔๒) พ.ศ. ๒๕๒๕
- ๕๕) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๔๓) พ.ศ. ๒๕๒๖
- ๕๖) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๔๔) พ.ศ. ๒๕๒๗
- ๕๗) พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๔๕) พ.ศ. ๒๕๒๘

๒. กำหนดให้ของที่นำหรือพาเข้ามาในหรือส่งหรือพาออกไปนอกราชอาณาจักรนั้นให้เรียกเก็บและเสียอากรตามที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราอากรท้ายพระราชกำหนดนี้

๓. กำหนดให้การสำแดงรายการในใบขนสินค้าขาเข้าแล้วใบขนสินค้าขาออกนั้นมิให้ถือว่าบริบูรณ์ นอกจากจะสำแดงประเภทของและเกณฑ์ปริมาณที่ต้องใช้ในการเก็บอากรให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่จำแนกและกำหนดไว้ในพิกัดอัตราอากรท้ายพระราชกำหนดนี้

๔. กำหนดให้ของที่ต้องเสียอากรตามราคานั้น อธิบดีกรมศุลกากรจะประกาศเป็นครั้งคราวก็ได้ว่า ราคาในท้องตลาดเป็นรายเฉลี่ยสำหรับของประเภทหนึ่งประเภทใดที่กำหนดเป็นเงินเท่าใด ให้ถือราคาเช่นนั้นเป็นเกณฑ์ประเมินเงินอากรในประเภทของที่ประกาศนั้นแทนราคาอันแท้จริงในท้องตลาดนับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไปจนกว่าจะมีประกาศยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลง ซึ่งการประกาศ การยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงประกาศให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๕. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศลดอัตราอากรสำหรับของใด ๆ จากอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากร หรือยกเว้นอากรสำหรับของใด ๆ หรือเรียกเก็บอากรพิเศษเพิ่มขึ้นสำหรับของใด ๆ ไม่เกินร้อยละห้าสิบของอัตราอากรที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากรสำหรับของนั้น ทั้งนี้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใด ๆ ไว้ด้วยก็ได้ และการประกาศ การยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงประกาศให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๖. กำหนดให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจตีความในพิกัดอัตราศุลกากรท้ายพระราชกำหนดนี้ โดยวิธีออกประกาศแจ้งพิกัดอัตราศุลกากร การตีความมิให้มีผลย้อนหลัง การตีความให้ถือตามหลักเกณฑ์การตีความพิกัดอัตราศุลกากรในภาค ๑ ท้ายพระราชกำหนดนี้ ประกอบคำอธิบายพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนไนซ์ของคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากรที่จัดตั้งขึ้นตามอนุสัญญาว่าด้วยการจัดตั้งคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร ซึ่งทำเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๓ และประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาดังกล่าวแล้ว เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๕

๒. [พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ \(ฉบับที่ ๑\) พ.ศ. ๒๕๓๗](#)

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๖๒ ก วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๓๗ หน้า ๓

วันเริ่มบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๗ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ในปัจจุบันการตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการกำหนดอัตราศุลกากรมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรให้รัฐบาลสามารถยกเว้น ลดหรือเพิ่มอากรจากอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากร หรือประกาศเรียกเก็บอากรตามอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากร เพื่อรองรับพันธกรณีต่าง ๆ ที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก หรือที่ประเทศไทยจะร่วมลงนามหรือเข้าเป็นสมาชิกในอนาคต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญ คือ กำหนดให้เพื่อปฏิบัติตามข้อผูกพันตามสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศยกเว้น ลดหรือเพิ่มอากรจากอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากร หรือประกาศเรียกเก็บอากรตามอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากร สำหรับของที่มีถิ่นกำเนิดจากประเทศที่ร่วมลงนามหรือลักษณะตามที่ระบุไว้ในสัญญาหรือความตกลงดังกล่าว ทั้งนี้ จะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใด ๆ ไว้ด้วยก็ได้ และการประกาศ การยกเลิกหรือการเปลี่ยนแปลงประกาศ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔)

๓. [พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร \(ฉบับที่ ๒\) พ.ศ. ๒๕๔๑](#)

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๒๕ ก วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๑ หน้า ๑

วันเริ่มบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่อุตสาหกรรมเหล็กมีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่น ๆ เป็นอันมาก จึงจำเป็นต้องให้ความคุ้มครองและส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมเหล็กเพื่อประโยชน์ต่อการลงทุนซึ่งจะเป็นผลให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศมั่นคงขึ้น จึงสมควรปรับปรุงโครงสร้างพิกัดอัตราศุลกากรเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็กให้เอื้ออำนวยต่อการแก้ไขปัญหาของระบบเศรษฐกิจโดยเร็ว และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ในการที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในช่องประเภทและช่องรายการของประเภท ๒๖.๐๑ ประเภท ๒๖.๐๒ ประเภท ๗๒.๐๑ ประเภท ๗๒.๐๓ ประเภท ๗๒.๐๔ ประเภท ๗๒.๐๖ ประเภท ๗๒.๐๗ ประเภท ๗๒.๐๘ ประเภท ๗๒.๐๙ ประเภท ๗๒.๑๐ ประเภท ๗๒.๑๑ ประเภท ๗๒.๑๒ ประเภท ๗๒.๑๓ ประเภท ๗๒.๑๔ ประเภท ๗๒.๑๕ ประเภท ๗๒.๑๖ ประเภท ๗๒.๑๘ ประเภท ๗๒.๑๙ ประเภท ๗๒.๒๐ ประเภท ๗๒.๒๑ ประเภท ๗๒.๒๒ ประเภท ๗๒.๒๔ ประเภท ๗๒.๒๕ ประเภท ๗๒.๒๖ ประเภท ๗๒.๒๗ ประเภท ๗๒.๒๘ ประเภท

๗๓.๐๓ ประเภท ๗๓.๐๔ ประเภท ๗๓.๐๕ ประเภท ๗๓.๐๖ ประเภท ๗๓.๐๗ และช่องประเภทย่อย ช่องรายการ และช่องอัตราอากรของประเภทย่อยของประเภทดังกล่าวในภาค ๒ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความตามบัญชีท้ายพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในช่องประเภทย่อย ช่องรายการและช่องอัตราอากรของประเภทย่อย ๗๓๐๑.๑๐ ประเภทย่อย ๗๓๑๔.๕๐ ประเภทย่อย ๗๓๑๕.๒๐ ประเภทย่อย ๗๓๑๕.๘๑ ประเภทย่อย ๗๓๑๕.๘๒ ประเภทย่อย ๗๓๑๕.๘๓ ประเภทย่อย ๗๓๑๕.๘๔ ในภาค ๒ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความตามบัญชีท้ายพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๔)

๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๔๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๖๐ ก วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๑ หน้า ๑

วันเริ่มบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่คนพิการเป็นทรัพยากรส่วนหนึ่งของประเทศ แต่เนื่องจากสภาพของความพิการเป็นอุปสรรคในการดำรงชีวิต ในการประกอบอาชีพ และในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม ดังนั้นเพื่อให้คนพิการได้มีโอกาสดำรงชีวิตในสังคมให้ทัดเทียมคนปกติ มีโอกาสประกอบอาชีพหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคมได้ดียิ่งขึ้น จึงสมควรส่งเสริมให้คนพิการได้รับฟื้นฟูสมรรถภาพให้มีสภาพที่ดีขึ้น โดยยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่นำมาสำหรับคนพิการใช้โดยเฉพาะหรือใช้ในการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนดด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญ คือ กำหนดให้ยกเลิกความในช่องรายการของประเภท ๑๖ ในภาค ๔ ของที่ได้รับยกเว้นอากรแห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๓)

๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๗๘ ก วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๑ หน้า ๑

วันเริ่มบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๑ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ประเทศไทยเป็นภาคีอนุสัญญาาระบบฮาร์โมนายซ์ (International Convention on the Harmonized Commodity Description and Coding System) ซึ่งคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากรตามอนุสัญญาดังกล่าวได้กำหนดให้แก้ไขการจำแนกประเภทสินค้าอยู่เสมอ เพื่อความสอดคล้องและความสะดวกในการค้าระหว่างประเทศ ทำให้จำเป็นต้องแก้ไขพิกัดอัตราศุลกากรให้รวดเร็วและสอดคล้องกับ

พันธกรณีระหว่างประเทศดังกล่าว จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ เพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศแก้ไขพิกัดอัตราศุลกากรได้ แต่ทั้งนี้จะต้องมีอัตราเท่ากับหรือไม่สูงกว่าอัตราเดิม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญ คือ กำหนดให้เพิ่มมาตรา ๑๔ ทวิ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ กล่าวคือ เพื่อปฏิบัติตามข้อผูกพันตามอนุสัญญาระบบฮาร์โมนิซ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศยกเลิก เพิ่ม หรือแก้ไขเพิ่มเติมความในภาค ๑ หลักเกณฑ์การตีความพิกัดอัตราศุลกากร และภาค ๒ พิกัดอัตราอากรขาเข้าท้ายพระราชกำหนดนี้ได้ โดยในการนี้ให้มีอำนาจประกาศยกเลิก เพิ่ม หรือแก้ไขเพิ่มเติมอัตราอากรในช่องอัตราอากรขาเข้าให้เท่ากับหรือไม่สูงกว่าอัตราเดิมตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ขณะที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้นได้ด้วย และประกาศดังกล่าวให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๓)

๖. [พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ \(ฉบับที่ ๔\) พ.ศ. ๒๕๔๓](#)

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๙ ก วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ หน้า ๑๘

วันเริ่มบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๓ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก ซึ่งต้องนำความในมาตรา ๗ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๔ มาถือปฏิบัติ และโดยที่ความตกลงดังกล่าวได้กำหนด ให้ใช้ราคาศุลกากรเป็นเกณฑ์ในการประเมินเงินอากรสำหรับของนำเข้า ซึ่งแตกต่างจากมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ที่กำหนดให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจประกาศราคาในท้องตลาด เป็นรายเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ประเมินเงินอากรสำหรับของนำเข้าได้ ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๗ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๔ จึงต้องยกเลิกการกำหนดให้ใช้ราคาในท้องตลาดเป็นรายเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ประเมินเงินอากรสำหรับของนำเข้าโดยให้ใช้ราคาศุลกากรแทน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญ คือ กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทนกล่าวคือ ของที่ต้องเสียอากรตามราคานี้ อธิบดีกรมศุลกากรจะประกาศเป็นครั้งคราวก็ได้ว่า ราคาศุลกากรสำหรับของประเภทหนึ่งประเภทใด กำหนดเป็นเงินเท่าใด ให้ถือราคาเช่นนั้นเป็นเกณฑ์ประเมินเงินอากรในประเภทของที่ประกาศนั้นนับแต่วันประกาศเป็นต้นไปจนกว่าจะมีประกาศยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลง และการประกาศการยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงประกาศให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๓)

๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๘ ก วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ หน้า ๘

วันเริ่มบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ในปัจจุบันได้มีการจัดตั้งหน่วยงานของรัฐขึ้นใหม่เป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะตั้งขึ้นโดยกฎหมายเฉพาะหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เป็นต้น แต่ทว่าพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้กำหนดยกเว้นอากรให้กับของที่นำเข้ามาหรือส่งออกเพื่อแจกให้เปล่าเป็นการสาธารณกุศลแก่ประชาชนโดยผ่านส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือของที่นำเข้ามาเพื่อบริจาคเป็นสาธารณประโยชน์แก่ส่วนราชการดังกล่าวเท่านั้น ดังนั้น เพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่ได้จัดตั้งขึ้นใหม่ หรือที่จะได้จัดตั้งขึ้นต่อไปในอนาคตได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดียวกัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ เพื่อกำหนดเพิ่มให้ของที่นำเข้ามาหรือส่งออกเพื่อบริจาคเป็นการสาธารณกุศลแก่ประชาชนโดยผ่านหน่วยงานของรัฐ หรือของที่นำเข้ามาเพื่อให้แก่หน่วยงานของรัฐเป็นของที่ได้รับยกเว้นอากรเพิ่มขึ้นด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญ คือ กำหนดให้ยกเลิกความในช่องรายการของประเภท ๑๑ ในภาค ๔ ของที่ได้รับยกเว้นอากร แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๓)

๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๖๗ ก วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๕ หน้า ๑๒

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้กำหนดให้ของที่นำเข้าโดยทางไปรษณีย์ ซึ่งแต่ละหีบห่อมีราคาไม่เกินห้าร้อยบาท เป็นของที่ได้รับยกเว้นอากร แต่เนื่องจากปัจจุบันเศรษฐกิจได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมาก ทำให้มูลค่าของนำเข้าดังกล่าวไม่คุ้มกับค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีอากร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มมูลค่าของของที่นำเข้าโดยทางไปรษณีย์ที่ได้รับยกเว้นอากรให้สูงขึ้น นอกจากนั้นของที่นำเข้าทางสนามบินศุลกากรซึ่งมีลักษณะเป็นการนำของเข้าโดยเร่งด่วนและมีการดำเนินการในลักษณะเดียวกันกับการนำของเข้าโดยทางไปรษณีย์ ยังมีได้กำหนดให้เป็นของที่ได้รับยกเว้นอากร สมควรกำหนดให้

ของที่นำเข้าทางสนามบินศุลกากร เป็นของที่ได้รับยกเว้นอากรเช่นเดียวกับของที่นำเข้าโดยทางไปรษณีย์ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้นำของเข้าทั้งสองกรณี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญ คือ กำหนดให้ยกเลิกความในช่องรายการของประเภท ๑๒ ในภาค ๔ ของที่ได้รับยกเว้นอากร แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๓)

๙. พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๕ ก วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ประเทศไทยได้ลงนามในพิธีสารว่าด้วยการนำพิกัดอัตราศุลกากรฮาร์โมนิอาเซียนมาใช้ ทำให้ต้องแก้ไขพิกัดอัตราศุลกากรให้สอดคล้องกับพันธกรณีตามพิธีสารดังกล่าว จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ เพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศแก้ไขเพิ่มเติมความในภาค ๑ หลักเกณฑ์การตีความพิกัดอัตราศุลกากร และภาค ๒ อัตราอากรขาเข้า เพื่อปฏิบัติตามข้อผูกพันตามสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศได้ด้วย การดำเนินการดังกล่าวจะทำให้สามารถจำแนกประเภทสินค้าได้สอดคล้องกับระบบการจำแนกประเภทสินค้าของอาเซียนซึ่งมีความสำคัญในการขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการอำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างประเทศในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งจำเป็นต้องดำเนินการโดยเร่งด่วนเพื่อประโยชน์ต่อการลงทุนในอาเซียนและส่งเสริมสนับสนุนการเปิดการค้าเสรีอันจะเป็นผลให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศมั่นคงขึ้น และโดยที่เรื่องนี้เป็นกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญ คือ กำหนดเพื่อปฏิบัติตามข้อผูกพันตามอนุสัญญาระบบฮาร์โมนิ หรือเพื่อปฏิบัติตามข้อผูกพันตามสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศยกเลิก เพิ่ม หรือแก้ไขเพิ่มเติมความในภาค ๑ หลักเกณฑ์การตีความพิกัดอัตราศุลกากร และภาค ๒ พิกัดอัตราอากรขาเข้าท้ายพระราชกำหนดนี้ได้ โดยในการนี้ให้มีอำนาจประกาศยกเลิก เพิ่ม หรือแก้ไขเพิ่มเติมอัตราอากรในช่องอัตราอากรขาเข้าให้เท่ากับหรือไม่สูงกว่าอัตราเดิมตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ขณะที่แก้ไขเพิ่มเติม นั้นได้ด้วย ประกาศดังกล่าวให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ ทวิ)

๑๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๗)

พ.ศ. ๒๕๔๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๔ ก วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๘ หน้า ๑๖

วันเริ่มบังคับใช้ วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ได้มีการลงนามในบันทึกความเข้าใจระหว่างราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์การร่วมเพื่อแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ทะเลในบริเวณที่กำหนดของไหล่ทวีปของประเทศทั้งสองในอ่าวไทย ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และในความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งมาเลเซียว่าด้วยธรรมนูญและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการจัดตั้งองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งรัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบแล้ว เพื่อให้การปฏิบัติการเป็นไปตามบันทึกความเข้าใจและความตกลงดังกล่าวในเรื่องการเรียกเก็บอากรศุลกากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วมตามกฎหมายว่าด้วยองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย ให้เรียกเก็บและเสียอากรตามที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากรท้ายพระราชกำหนดนี้ ทั้งนี้ ให้ลดอัตราอากรที่นำมาใช้ในการเรียกเก็บแก่ของดังกล่าวลงร้อยละห้าสิบ ในการคำนวณเงินอากรที่ต้องเสียหรือจ่ายคืนแต่ละรายการ เศษของหนึ่งบาทให้ปัดทิ้ง และของที่นำเข้ามาในพื้นที่พัฒนาร่วมตามวรรคหนึ่ง หากเป็นของที่ได้รับความเห็นชอบทางศุลกากร เครื่องมือเครื่องใช้ หรือวัสดุสิ่งของสำหรับใช้ในพื้นที่ยุทธศาสตร์ดังกล่าว และนำเข้าโดยองค์การร่วมไทย-มาเลเซียตามกฎหมายว่าด้วยองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย หรือบุคคลใด ๆ ที่ได้รับอำนาจจากองค์การร่วมนั้น ให้ได้รับยกเว้นอากร และให้เรียกเก็บอากรจากของตามวรรคสามได้ เมื่อได้มีการหารือระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งมาเลเซียแล้ว (มาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๔/๑)

๒. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศยกเว้น ลด หรือเพิ่มอากรสำหรับของใด ๆ ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วมตามกฎหมายว่าด้วยองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย จากอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากร โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใด ๆ ไว้ด้วยก็ได้ และการประกาศ การยกเลิก หรือการเปลี่ยนแปลงประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๑๔ ตี)

๓. กำหนดให้ยกเลิกความในประเภท ๘ ของภาค ๓ พิกัดอัตราอากรขาออก แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๕)

๑๑. พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓ ตอนที่ ๑๒๔ ก วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๙ หน้า ๑

วันเริ่มบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกขององค์การศุลกากรโลกและเป็นภาคีอนุสัญญาาระบบฮาร์โมนไนซ์ขององค์การศุลกากรโลก ซึ่งตามอนุสัญญาดังกล่าวได้มีการปรับปรุงการจำแนกประเภทสินค้าตามระบบพิกัด

ฮาร์โมนี ครั้งที่ ๕ และมีผลใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป ประกอบกับประเทศไทย ซึ่งเป็นสมาชิกอาเซียนได้ร่วมลงนาม และรับพิธีสารว่าด้วยการนำพิกัตศุลกากรฮาร์โมนีอาเซียนมาใช้ โดยพิธีดังกล่าวได้กำหนดให้ใช้พิกัตศุลกากรในระดับ ๘ หลักร่วมกัน และขยายการใช้พิกัตดังกล่าวกับสินค้า นอกกลุ่มสมาชิกอาเซียนตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไปด้วย และโดยที่เป็นกรณี มีความจำเป็นต้องมีกฎหมายเกี่ยวด้วย การภาษีอากรที่ต้องพิจารณาโดยด่วนและลับ จึงจำเป็นต้องตรา พระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดพิกัตอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในภาค ๒ พิกัดอัตราอากรขาเข้า แห่งพระราชกำหนดพิกัตอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดพิกัตอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความตามบัญชีท้าย พระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในช่องรายการของประเภท ๑๑ ในภาค ๔ ของที่ได้รับยกเว้นอากร แห่งพระราชกำหนด พิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัตอัตรา ศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความตามบัญชีท้ายพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๔)

๑๒. พระราชกำหนดพิกัตอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙ ตอนที่ ๒ ก วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๕ หน้า ๑

วันเริ่มบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกองค์การศุลกากรโลกและเป็นภาคีอนุสัญญาาระบบฮาร์โมนี ขององค์การศุลกากรโลก ซึ่งตามอนุสัญญาดังกล่าวได้มีการปรับปรุงแก้ไขการจำแนกประเภทสินค้าตามระบบ ฮาร์โมนี ครั้งที่ ๕ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นไป ประกอบกับประเทศไทย ซึ่งเป็นสมาชิกอาเซียน ได้ร่วมลงนามและรับพิธีสารว่าด้วยการนำพิกัตศุลกากรฮาร์โมนีอาเซียนมาใช้ ซึ่งพิธีสารดังกล่าวได้กำหนดให้ใช้พิกัตศุลกากรในระดับ ๘ หลักร่วมกัน และโดยที่เป็นกรณีมีความจำเป็นต้องมี กฎหมายเกี่ยวด้วยภาษีอากรซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาโดยด่วนและลับ เพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดพิกัตอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญ คือ กำหนดให้ยกเลิกความในภาค ๒ พิกัดอัตราอากรขาเข้า แห่งพิกัตอัตราศุลกากรท้ายพระราชกำหนด พิกัตอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดพิกัตอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความตามบัญชีท้ายพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๓)

๑๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๑ ตอนที่ ๗๙ ก วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ หน้า ๑๑

วันเริ่มบังคับใช้ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ประเทศไทยได้ผูกพันตามสัญญา หรือความตกลงระหว่างประเทศที่กำหนดให้ประเทศภาคีสมาชิกต้องลดหรือเพิ่มอัตราศุลกากรตามราคา หรือตามสภาพ แต่พิกัดอัตราศุลกากรตามพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ กำหนดการจัดเก็บ อากรศุลกากรในบางกรณีโดยถือตามราคาหรือตามสภาพอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น ทำให้ไม่อาจดำเนินการ ลดหรือเพิ่มอัตราศุลกากรให้แตกต่างจากพิกัดอัตราศุลกากรเพื่อเป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศได้ ดังนั้น เพื่อให้รัฐมีเครื่องมือในการส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันด้านอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมกับต่างประเทศ และให้การยกเว้นอากรศุลกากรครอบคลุมไปถึงของที่ได้รับเอกสิทธิ์ตามความตกลงที่ประเทศไทย มีกับองค์การต่างประเทศเป็นการเฉพาะ ตลอดจนก่อให้เกิดความเป็นธรรมและมีความยืดหยุ่นมากขึ้น ในการจัดเก็บอากรศุลกากรสำหรับของที่มีมูลค่าเล็กน้อยสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ เพื่อกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศ กำหนดอัตราศุลกากรตามราคาหรือตามสภาพได้ และกำหนดให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจพิจารณากำหนดถิ่นกำเนิดของที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรตามที่ระบุไว้ในสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ และพิจารณาตีความพิกัดอัตราศุลกากรเพื่อจำแนกประเภทของของในพิกัดอัตราศุลกากรเป็นการล่วงหน้าก่อนการนำเข้าของเข้ามาในราชอาณาจักร รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมรายการประเภทของของที่ได้รับยกเว้นอากรศุลกากรให้สอดคล้องกันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขมาตรา ๔ โดยกำหนดให้ของที่นำเข้ามาหรือพาเข้ามาในหรือพาออกไปนอกราชอาณาจักรนั้น ให้เรียกเก็บและเสียอากรตามที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากรท้ายพระราชกำหนดนี้ หรือตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีตามที่บัญญัติไว้ในพระราชกำหนดนี้ ส่วนในการคำนวณเงินอากรที่ต้องเสียหรือจ่ายคืนแต่ละรายการ เศษของหนึ่งบาทให้ปัดทิ้ง (มาตรา ๓)

๒. แก้ไขมาตรา ๑๔ เพื่อปฏิบัติตามข้อผูกพันตามสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ โดยกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศยกเว้น ลด หรือเพิ่มอากรจากอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากรตามราคาหรือตามสภาพ สำหรับของที่มีถิ่นกำเนิดจากประเทศที่ร่วมลงนามหรือลักษณะตามที่ระบุไว้ในสัญญาหรือความตกลงดังกล่าว โดยให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๔)

๓. เพิ่มมาตรา ๑๔ จัตวา โดยกำหนดให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจพิจารณากำหนดถิ่นกำเนิดของที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยถิ่นกำเนิด ส่วนการพิจารณาถิ่นกำเนิดของของที่นำเข้านั้น ให้ถือตามกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดตามที่ระบุไว้ในสัญญาฯ ระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีของสัญญานั้น และมีให้มีผลย้อนหลัง (มาตรา ๕)

๔. เพิ่มมาตรา ๑๕/๑ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การประเมินภาษีอากรและการเสียภาษีอากร ให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจพิจารณาตีความพิกัดอัตราศุลกากรท้ายพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๖)

๕. แก้ไขความในช่องรายการของประเภท ๒ ประเภทที่ ๑๐ และประเภท ๑๒ ในภาค ๔ ของที่รับยกเว้นอากร รวมถึง กำหนดเพิ่มช่องรายการของประเภท ๑๙ ในภาค ๔ ของที่รับยกเว้นอากร แห่งพิกัดอัตราศุลกากรท้ายพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ โดยกำหนดให้ใช้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้ บังคับแทน (มาตรา ๗ - มาตรา ๑๐)

๑๔. พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๑๑๐ ก วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ หน้า ๑

วันเริ่มบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกองค์การศุลกากรโลกและเป็นภาคีสัญญาระบบฮาร์โมนีขององค์การศุลกากรโลก ซึ่งตามอนุสัญญาดังกล่าวได้มีการปรับปรุงแก้ไขการจำแนกประเภทสินค้าตามระบบฮาร์โมนี ครั้งที่ ๖ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นต้นไป เพื่อให้พิกัดศุลกากรของสินค้ามีความทันสมัย ชัดเจน สอดคล้องกับรูปแบบทางการค้าระหว่างประเทศ และการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นกลไกในการติดตามข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงด้านอาหารของโลก การคุ้มครองสังคมและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับประเทศไทยซึ่งเป็นสมาชิกอาเซียน ได้ร่วมลงนามและรับพิธีสารว่าด้วยการนำพิกัดศุลกากรฮาร์โมนีอาเซียนมาใช้ ซึ่งพิธีสารดังกล่าวได้กำหนดให้ใช้พิกัดศุลกากรในระดับ ๘ หลักร่วมกัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมความในภาค ๒ พิกัดอัตราอากรขาเข้า แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕ และโดยที่เป็นกรณีมีความจำเป็นต้องมีกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรที่ต้องพิจารณาโดยด่วนและลับ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญ คือ กำหนดให้ให้ยกเลิกความในภาค ๒ พิกัดอัตราอากรขาเข้า แห่งพิกัดอัตราศุลกากรท้ายพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความตามบัญชีท้ายพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๓)

๑๕. พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๘๒ ก วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๔ หน้า ๑

วันเริ่มบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกองค์การศุลกากรโลกและเป็นภาคีสัญญาระบบฮาร์โมนีขององค์การศุลกากรโลก ซึ่งตามอนุสัญญาดังกล่าวได้มีการปรับปรุงแก้ไขการจำแนกประเภทสินค้าตามระบบฮาร์โมนี ครั้งที่ ๗ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป เพื่อให้การกำหนดพิกัดศุลกากรของสินค้ามีความทันสมัย ชัดเจนและสอดคล้องกับรูปแบบทางการค้าระหว่างประเทศ

การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี ความปลอดภัยทางด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม และการปกป้องสังคม ประกอบกับประเทศไทยซึ่งเป็นสมาชิกอาเซียนได้ร่วมลงนามและรับพิธีสารว่าด้วยการนำพิกัดศุลกากร ฮาร์โมนิอาเซียนมาใช้ ซึ่งพิธีสารดังกล่าวได้กำหนดให้ใช้พิกัดศุลกากรในระดับ ๘ หลักร่วมกัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมความในภาค ๒ พิกัดอัตราอากรขาเข้าแห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ และโดยที่เป็นกรณีมีความจำเป็นต้องตรากฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรที่ต้องพิจารณาโดยด่วนและลับ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญ คือ พระราชกำหนดนี้โดยมาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในภาค ๒ พิกัดอัตราอากรขาเข้า แห่งพิกัดอัตราศุลกากร ท้ายพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความตามบัญชีท้าย พระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับ

หมวด ๑ สัตว์มีชีวิต ผลิตภัณฑ์จากสัตว์

ตอนที่ ๑ สัตว์มีชีวิต

ตอนที่ ๒ เนื้อสัตว์และส่วนอื่นของสัตว์ที่บริโภคได้

ตอนที่ ๓ ปลา สัตว์น้ำจำพวกครัสตาเซีย โมลลัสก์ และสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังอื่น ๆ

ตอนที่ ๔ ผลิตภัณฑ์นม ไข่สัตว์ปีก น้ำผึ้งธรรมชาติผลิตภัณฑ์จากสัตว์ที่บริโภคได้ซึ่งไม่ได้ ระบุหรือรวมไว้ในที่อื่น

ตอนที่ ๕ ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ที่ไม่ได้ระบุหรือรวมไว้ในที่อื่น

ตอนที่ ๖ ต้นไม้และพืชอื่น ๆ ที่มีชีวิต หัว รากและสิ่งทีคล้ายกัน ดอกไม้และใบไม้

ที่ใช้ประดับ

ตอนที่ ๗ พืชผักรวมทั้งรากและหัวบางชนิดที่บริโภคได้

ตอนที่ ๘ ผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ เปลือกผลไม้จำพวกส้มหรือเปลือกแตง

ตอนที่ ๙ กาแฟ ชา ชามาเต้ และเครื่องเทศ

ตอนที่ ๑๐ ัญชีพืช

ตอนที่ ๑๑ ผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมโมเสเม리트ัญชีพืชมอลต์ สตาร์ช อินูลิน และกลูเทน

จากข้าวสาลี

ตอนที่ ๑๒ เมล็ดพืชและผลไม้ ที่มีน้ำมัน เมล็ดัญชีพืช เมล็ดพืชและผลไม้เบ็ดเตล็ด พืชที่ใช้ ในอุตสาหกรรม หรือใช้เป็นยา ฟางและหญ้าแห้งที่ใช้เป็นอาหารสัตว์

ตอนที่ ๑๓ ครั่ง รวมทั้งกัม เรซิน น้ำเลี้ยง (แซป) และสิ่งสกัดอื่น ๆ จากพืช

ตอนที่ ๑๔ วัสดุจากพืชที่ใช้ถักสาน ผลิตภัณฑ์จากพืชที่ไม่ได้ระบุหรือรวมไว้ในที่อื่น

หมวด ๓ ไขมันและน้ำมันที่ได้จากสัตว์ พืช หรือจุลินทรีย์ และผลิตภัณฑ์ที่แยกได้จากไขมัน และน้ำมันดังกล่าว ไขมันที่บริโภคได้ซึ่งจัดทำแล้ว ไขมันที่ได้จากสัตว์หรือพืช

ตอนที่ ๑๕ ไขมันและน้ำมันที่ได้จากสัตว์ พืช หรือจุลินทรีย์ และผลิตภัณฑ์ที่แยกได้จาก ไขมันและน้ำมันดังกล่าว ไขมันที่บริโภคได้ซึ่งจัดทำแล้ว ไขมันที่ได้จากสัตว์หรือพืช

หมวด ๔ อาหารปรุงแต่ง เครื่องดื่ม สุรา และน้ำส้มสายชู ยาสูบและผลิตภัณฑ์ที่ใช้แทนยาสูบ ผลิตภัณฑ์ที่มีนิโคตินหรือไม่ก็ตาม ที่เจตนาเพื่อการสูดเข้า (อินฮาลेशन) โดยไม่มีการเผาไหม้ รวมทั้งผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่มีนิโคติน ที่เจตนาเพื่อนำนิโคตินเข้าสู่ร่างกายมนุษย์

ตอนที่ ๑๖ ของปรุงแต่งจากเนื้อสัตว์ ปลา สัตว์น้ำจำพวกครัสเตเชีย โมลลัสก์ สัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังอื่น ๆ หรือแมลง

ตอนที่ ๑๗ น้ำตาลและขนมทำจากน้ำตาล (ซูการ์คอนเฟกชันเนอร์)

ตอนที่ ๑๘ โกลีและของปรุงแต่งที่ทำจากโกลี

ตอนที่ ๑๙ ของปรุงแต่งจากธัญพืช แป้ง สตาร์ช หรือนม ผลิตภัณฑ์อาหารจำพวกเพสทรี

ตอนที่ ๒๐ ของปรุงแต่งทำจากพืชผัก ผลไม้ ลูกนัต หรือจากส่วนอื่นของพืช

ตอนที่ ๒๑ ของปรุงแต่งเบ็ดเตล็ดที่บริโภคได้

ตอนที่ ๒๒ เครื่องดื่ม สุรา น้ำส้มสายชู

ตอนที่ ๒๓ กากและเศษที่เหลือจากอุตสาหกรรมผลิตอาหาร อาหารที่จัดทำไว้สำหรับเลี้ยงสัตว์

ตอนที่ ๒๔ ยาสูบและผลิตภัณฑ์ที่ใช้แทนยาสูบ ผลิตภัณฑ์ที่มีนิโคตินหรือไม่ก็ตามที่เจตนาเพื่อการสูดเข้า (อินฮาลेशन) โดยไม่มีการเผาไหม้ รวมทั้งผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่มีนิโคติน ที่เจตนาเพื่อนำนิโคตินเข้าสู่ร่างกายมนุษย์

หมวด ๕ ผลิตภัณฑ์แร่

ตอนที่ ๒๕ เกลือ กำมะถัน และหิน วัตถุจำพวกพลาสติก ปูนขาว และซีเมนต์

ตอนที่ ๒๖ สีนแร่ ตะกรันและถ้ำ

ตอนที่ ๒๗ เชื้อเพลิงที่ได้จากแร่ น้ำมันแร่ และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นสิ่งดังกล่าว สารปิโตรมิเนส ไซท์ได้จากแร่

ตอนที่ ๒๘ เคมีภัณฑ์อนินทรีย์ สารประกอบอนินทรีย์หรือสารประกอบอนินทรีย์ ของโลหะมีค่า ของโลหะจำพวกแรร์เอิร์ทของธาตุกัมมันตรังสีหรือของไอโซโทป

ตอนที่ ๒๙ เคมีภัณฑ์อินทรีย์

ตอนที่ ๓๐ ผลิตภัณฑ์ทางเภสัชกรรม

ตอนที่ ๓๑ ปูน

ตอนที่ ๓๒ สิ่งสกัดที่ใช้ฟอกหนังหรือย้อมสีแทนนินและอนุพันธ์ของแทนนิน สีย้อม สารสี (พิกเมนต์) และวัตถุแต่งสีอื่น ๆ สีทาและวารนิช พัตตีและมาสติกอื่น ๆ รวมทั้งหมึก

ตอนที่ ๓๓ เอสเซนเชียลออยล์และเรซินอยด์ เครื่องหอม เครื่องสำอาง หรือสิ่งปรุงแต่งสำหรับประพินร่างกายหรือประเทืองโฉม ทอยเล็ตเพรพาเรชัน

ตอนที่ ๓๔ สบู่ สารอินทรีย์ที่เป็นตัวลดแรงตึงผิว สิ่งปรุงแต่งที่ใช้ซักล้าง สิ่งปรุงแต่งที่ใช้หล่อลื่น ไซเทียม ไซปรุงแต่ง สิ่งปรุงแต่งที่ใช้ขัดเงาหรือขัดถู เทียนไขและของคล้ายกัน เพสท์สำหรับทำแบบ “ไซท์ใช้ทางทัศนกรรม” สิ่งปรุงแต่งทางทัศนกรรมซึ่งมีพลาสติกเป็นหลัก

ตอนที่ ๓๕ สารแอลบูมินอยด์ โมดิไฟด์สตาร์ช กาว เอนไซม์

ตอนที่ ๓๖ วัตถุระเบิด ผลิตภัณฑ์จำพวกดอกไม้เพลิง ไม้ขีดไฟ แอลลอยท์ทำให้เกิดประกายไฟ สิ่งปรุงแต่งที่สันดาปได้บางชนิด

ตอนที่ ๓๗ ของที่ใช้ในการถ่ายรูปหรือถ่ายภาพยนตร์

ตอนที่ ๓๘ เคมีภัณฑ์เบ็ดเตล็ด

หมวด ๗ พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก ยางและของที่ทำด้วยยาง

ตอนที่ ๓๙ พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก

ตอนที่ ๔๐ ยางและของทำด้วยยาง

หมวด ๘ หนังสือ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ และของที่ทำด้วยหนังสือกระดาษ เครื่องอ่านและเครื่องเขียนกลไก เครื่องใช้สำหรับเดินทาง กระเป๋าถือและภาชนะที่คล้ายกัน ของทำด้วยไม้สัก (นอกจากไม้สักใหม่)

หมวด ๙ ไม้และของทำด้วยไม้ ถ่านไม้ ไม้ก๊อกและของทำด้วยไม้ก๊อก ผลิตภัณฑ์ทำด้วยฟางทำด้วย เอสพาร์โตหรือวัตถุลักษณะอื่น ๆ เครื่องจักรสานและเครื่องสาร

ตอนที่ ๔๔ ไม้และของทำด้วยไม้ ถ่านไม้

ตอนที่ ๔๕ ไม้ก๊อกและของทำด้วยไม้ก๊อก

ตอนที่ ๔๖ ผลิตภัณฑ์ทำด้วยฟาง ทำด้วยเอสพาร์โตหรือวัตถุลักษณะอื่น ๆ เครื่องจักรสาน และเครื่องสาร

หมวด ๑๐ เยื่อไม้หรือเยื่อที่ได้จากวัตถุดิบจำนวนเส้นใยเซลลูโลสอื่น ๆ กระดาษหรือกระดาษแข็ง ที่นำกลับคืนมาใช้ได้อีก (เศษและของที่ใช้ไม่ได้) กระดาษและกระดาษแข็งและของที่ทำด้วยกระดาษหรือ กระดาษแข็ง

ตอนที่ ๔๗ เยื่อไม้หรือเยื่อที่ได้จากวัตถุดิบจำนวนเส้นใยเซลลูโลสอื่น ๆ กระดาษหรือกระดาษ แข็งที่นำกลับคืนมาใช้ได้อีก (เศษและของที่ใช้ไม่ได้)

ตอนที่ ๔๘ กระดาษและกระดาษแข็ง ของทำด้วยเยื่อกระดาษหรือทำด้วยกระดาษ หรือกระดาษแข็ง

ตอนที่ ๔๙ หนังสือที่พิมพ์เป็นเล่ม หนังสือพิมพ์ รูปภาพ และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ของอุตสาหกรรมการพิมพ์ ต้นฉบับที่เขียนหรือตีพิมพ์ และแปลน

หมวด ๑๑ สิ่งทอและของทำด้วยสิ่งทอ

ตอนที่ ๕๐ ไหม

ตอนที่ ๕๑ ขนแกะ ขนและเอียงหรือขนหยาบของสัตว์ ด้ายขนม้า และผ้าทอ

ตอนที่ ๕๒ ผ้าฝ้าย

ตอนที่ ๕๓ เส้นใยสิ่งทอจากพืชอื่น ๆ ด้ายกระดาษ และผ้าทอจากด้ายกระดาษ

ตอนที่ ๕๔ ไยยาวประดิษฐ์ แถบและวัตถุทอประดิษฐ์ที่คล้ายกัน

ตอนที่ ๕๕ เส้นใยสั้นประดิษฐ์

ตอนที่ ๕๖ แวดดิ่ง สักหลาดและผ้าไม่ทอ ด้ายชนิดพิเศษ เชือกชนิดทไวน์ ชนิดคอเจอร์เจจ ชนิดโรปและเคเบิล และของทำด้วยสิ่งดังกล่าว

ตอนที่ ๕๗ พรหมและสิ่งทอปูพื้นอื่น ๆ

ตอนที่ ๕๘ ผ้าทอชนิดพิเศษ ผ้าสิ่งทอที่ทำปุยมแบบที่พัด ผ้าลูกไม้ เทพสตรี ผ้าที่ใช้ตกแต่ง ผ้าปัก

ตอนที่ ๕๙ ผ้าสิ่งทอ ที่อาบซึม เคลือบ หุ้มหรืออัดเป็นชั้น ของทำด้วยสิ่งทอชนิดที่เหมาะสม สำหรับใช้ในอุตสาหกรรม

ตอนที่ ๖๐ ผ้าถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์

ตอนที่ ๖๑ เครื่องแต่งกายและของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกาย ถักแบบนิตหรือ แบบโครเชต์

ตอนที่ ๖๒ เครื่องแต่งกายและของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายที่ไม่ได้ถักแบบนิตหรือแบบ โครเซต

ตอนที่ ๖๓ ของทำด้วยสิ่งทอที่จัดทำแล้วอื่น ๆ ของเป็นชุดเสื้อผ้าที่ใช้แล้วและของที่ใช้แล้วทำด้วยสิ่งทอ ผ้าชีริว

ตอนที่ ๖๔ รองเท้า สนับแข้งและของที่คล้ายกัน รวมทั้งส่วนประกอบของของดังกล่าว

ตอนที่ ๖๕ เครื่องสวมศีรษะ และส่วนประกอบของเครื่องสวมศีรษะ

ตอนที่ ๖๖ ร่ม ร่มปกกันแดด ไม้เท้า ไม้เท้าที่เป็นที่นั่ง แส้ (วิป) แส้ขีม้าและส่วนประกอบของของดังกล่าว

ตอนที่ ๖๗ ขนแข็งและขนอ่อนของสัตว์ปีกที่จัดเตรียมแล้วและของทำด้วยขนดังกล่าว ดอกไม้เทียม ของทำด้วยผมคน

หมวด ๑๓ ของทำด้วยหิน พลาสติก ซีเมนต์ แอสเบสทอส ไมกา หรือวัตถุที่คล้ายกัน ผลิตภัณฑ์เซรามิก รวมทั้งแก้วและเครื่องแก้ว

ตอนที่ ๖๘ ของทำด้วยหิน พลาสติก ซีเมนต์ แอสเบสทอส ไมกาหรือวัตถุที่คล้ายกัน

ตอนที่ ๖๙ ผลิตภัณฑ์เซรามิก

ตอนที่ ๗๐ แก้วและเครื่องแก้ว

หมวด ๑๔ ไข่มุกธรรมชาติหรือไข่มุกเลี้ยง รัตนชาติหรือกึ่งรัตนชาติโลหะมีค่า โลหะที่หุ้มติดด้วยโลหะมีค่าและของที่ทำด้วยของดังกล่าว เครื่องเพชรพลอยและรูปพรรณที่เป็นของเทียมหรือถูกฉาบ

ตอนที่ ๗๑ ไข่มุกธรรมชาติหรือไข่มุกเลี้ยง รัตนชาติหรือกึ่งรัตนชาติโลหะมีค่า โลหะที่หุ้มติดด้วยโลหะที่หุ้มติดด้วยโลหะมีค่าและของที่ทำด้วยของดังกล่าว เครื่องเพชรพลอยและรูปพรรณที่เป็นของเทียมหรือถูกฉาบ

หมวด ๑๕ โลหะสามัญและของทำด้วยโลหะสามัญ

ตอนที่ ๗๒ เหล็กและเหล็กกล้า

ตอนที่ ๗๓ ของทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า

ตอนที่ ๗๔ ทองแดงและของทำด้วยทองแดง

ตอนที่ ๗๕ นิกเกิลและของทำด้วยนิกเกิล

ตอนที่ ๗๖ อะลูมิเนียมและของทำด้วยอะลูมิเนียม

ตอนที่ ๗๘ ตะกั่วและของทำด้วยตะกั่ว

ตอนที่ ๗๙ สังกะสีและของทำด้วยสังกะสี

ตอนที่ ๘๐ ดีบุกและของทำด้วยดีบุก

ตอนที่ ๘๑ โลหะสามัญชนิดอื่น เซอร์เมต และของทำด้วยของดังกล่าว

ตอนที่ ๘๒ เครื่องมือ เครื่องใช้ ของใช้ชนิดมีคม ซ้อนและส้อม ทำด้วยโลหะสามัญ ส่วนประกอบของของดังกล่าวทำด้วยโลหะสามัญ

ตอนที่ ๘๓ ของเบ็ดเตล็ดทำด้วยโลหะสามัญ

หมวด ๑๖ เครื่องจักรและเครื่องใช้กล เครื่องอุปกรณ์ไฟฟ้า ส่วนประกอบของเครื่องดังกล่าว เครื่องบันทึกเสียงและเครื่องถอดเสียง เครื่องบันทึกและเครื่องถอดภาพและเสียงทางโทรทัศนส์ส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบของเครื่องดังกล่าว

ตอนที่ ๘๔ เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ บอยเลอร์ เครื่องจักร เครื่องใช้กล รวมทั้งส่วนประกอบของเครื่องดังกล่าว

ตอนที่ ๘๕ เครื่องจักรไฟฟ้า เครื่องอุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบของเครื่องดังกล่าว เครื่องบันทึกเสียงและเครื่องถอดเสียง เครื่องบันทึกและ เครื่องถอดภาพและเสียงทางโทรทัศน์ รวมทั้ง ส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบเครื่องดังกล่าว

หมวด ๑๗ ยานบก อากาศยาน ยานน้ำ และเครื่องอุปกรณ์การขนส่งที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ ๘๖ หัวรถจักรของรถไฟหรือรถราง รถที่เดินบนราง และส่วนประกอบของดังกล่าว สิ่งติดตั้งถาวรและอุปกรณ์ติดตั้งสำหรับรถรางรถไฟหรือรถรางและส่วนประกอบของดังกล่าว เครื่องอุปกรณ์กล (รวมถึงที่เป็นเครื่องกลไฟฟ้า) สำหรับให้สัญญาณทางจราจรทุกชนิด

ตอนที่ ๘๗ ยานบกนอกจากรถที่เดินบนราง รถไฟหรือรถราง ส่วนประกอบและ อุปกรณ์ประกอบของยานดังกล่าว

ตอนที่ ๘๘ อากาศยาน ยานอวกาศ และส่วนประกอบของยานดังกล่าว

ตอนที่ ๘๙ เรือและสิ่งก่อสร้างลอยน้ำ

หมวด ๑๘ อุปกรณ์และเครื่องอุปกรณ์ที่ใช้ในทางทัศนศาสตร์ การถ่ายรูป การถ่ายทำภาพยนตร์ การวัด การตรวจสอบ การวัดความเที่ยง การแพทย์หรือศัลยกรรม นาฬิกาชนิดคล็อกและชนิดวอตซ์ เครื่องดนตรี รวมทั้งส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบของดังกล่าว

ตอนที่ ๙๐ อุปกรณ์และเครื่องอุปกรณ์ที่ใช้ในทางทัศนศาสตร์ การถ่ายรูป การถ่ายทำ ภาพยนตร์ การวัด การตรวจสอบ การวัดความเที่ยง การแพทย์หรือศัลยกรรม รวมทั้งส่วนประกอบและ อุปกรณ์ประกอบของดังกล่าว

ตอนที่ ๙๑ นาฬิกาชนิดคล็อกและชนิดวอตซ์ และส่วนประกอบของนาฬิกาดังกล่าว

ตอนที่ ๙๒ เครื่องดนตรี รวมทั้งส่วนประกอบอุปกรณ์ประกอบของเครื่องดนตรี

หมวด ๑๙ อาวุธและกระสุน รวมทั้งส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบของดังกล่าว

ตอนที่ ๙๓ อาวุธและกระสุน รวมทั้งส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบของดังกล่าว

หมวด ๒๐ ผลิตภัณฑ์เบ็ดเตล็ด

ตอนที่ ๙๔ เฟอร์นิเจอร์ เครื่องเตียง พูก ฐานรองพูก เบาะและสิ่งตกแต่งยัดไส้ที่คล้ายกัน เครื่องประทีป ที่ไม่ได้ระบุหรือรวมไว้ในที่อื่น เครื่องหมายที่มีแสงสว่าง แผ่นป้ายชื่อที่มีแสงสว่าง และของ ที่คล้ายกัน รวมทั้งอาคารสำเร็จรูป

ตอนที่ ๙๕ ของเล่น ของเล่นเกม และของใช้ที่จำเป็นในการเล่นกีฬา ส่วนประกอบ และอุปกรณ์ประกอบของดังกล่าว

ตอนที่ ๙๖ ผลิตภัณฑ์เบ็ดเตล็ด

หมวด ๒๑ ศิลปกรรม ของที่นักสะสมรวบรวม และโบราณวัตถุ

ตอนที่ ๙๗ ศิลปกรรม ของที่นักสะสมรวบรวม และโบราณวัตถุ

วนิดา อินทรอำนวย / จัดทำ